

ЯВЛЕНИЕ X.

СУРСОВУЛЪ, САМУИЛЪ, ЖИВКО.

Сурсовулъ.

Живко, дѣ е царь-тъ?

Живко.

Сега заминъ за ловъ.

Самуилъ. (на Сурсовула).

Сега му е врѣмя-то.

Сурсовулъ.

Мълчи! ... Живко, я кажи ми ты колко врѣ-
мя става отъ какъ слугувашь на царя?

Живко.

Отъ какъ-то слугувамъ въ царскый дворъ има
повече отъ пятнаести години.

Сурсовулъ.

Толкози врѣмя да слугувашь ты, а пжкъ ца-
рь-тъ да не тя въскачи на никакъвъ чинъ! На
него да остане и сто години да му слугувашь,
пакъ не ще ся смисли за тебе. — Ахъ, този царь
на много хорица струва неправдъ!

Живко.

Мене ми ся е додѣяло вече да му слугувамъ.

Сурсовулъ.

Имашь право: пятнаести години не е малко
врѣмя. — Чювай! ты ако искашь да възлезеш на
чинъ, трѣбва да слушашь мене и да ми бѣдишь
вѣренъ.